

Et meditativt krydsfelt

»At arbejde med bronze giver mig mulighed for at fordybe mig i processen på en anden måde, end når jeg laver konceptkunst. Men man skal kende materialet for at kunne se mulighederne,« siger billedkunstner Thomas Andersson.

■ Af Monica C. Madsen

De blankpolerede, klassiske parkskulpturer af mennesker – det er typisk dem, mange forbinder med bronzeskulpturer. Men når Thomas Andersson har bronzeskulpturer i støbeskeen, er det et helt anderledes rå udtryk, han går efter:

»I virkeligheden er det ikke bronzen, men først og fremmest polystyren, dvs. flamingo, og nogle gange voks eller pap, der er mit materiale,« fortæller han.

»Jeg bygger de fleste skulpturer i flamingo, fordi det har helt unikke muligheder, som virker tilbage på min proces, når jeg skærer, brækker og limer det sammen med limpistol – gerne i skæve, forskudte udtryk i forhold til fx den lille døde gærdesmutte, jeg bruger som model. Bronzen transformerer derefter flamingoen, så den får et anderledes og

mere langtidsholdbart skulpturelt udtryk. Men rent processuelt svarer det til at male et oliemaleri med henblik på, at det skal fotokopieres, så fotokopien bliver det endelige værk.«

Et meditativt krydsfelt

Thomas Andersson, der oprindeligt er uddannet grafiker, har både sit eget bronzestøberi i laden og et lille mikrokonceptgalleri, convoj.dk, i en lille bygning ud til landevejen udenfor Skanderborg, hvor han bor. Han har også etableret en kunsthøjskole med støbekurser og låner gerne støberiet ud til kolleger.

Han oplever et meditativt frirum ved at fordybe sig i den håndværksmæssige proces. – den giver inspirationen et frikvarter, hvor der dukker nye muligheder op:

Thomas Andersson: **Rekonstruktion**, bronze og gevindjern. Efter voksmodel.

»Som min gamle lærer på akademiet, John Olsen sagde: »Sæt dig bare ned og gør noget, så tager den ene idé den anden. Man kan ikke sidde og vente på, at inspiration dukker op.« Derfor kan jeg godt lide den praktiske og fysiske krævende proces med selve støbningen, ef-

»I forhold til det indre pres om at præstere kunstnerisk er det en stressfri zone«

ter at jeg i en hel uge har siddet i en helt anden verden og arbejdet med flamingoen – det er nogle helt andre hjerneceller, jeg bruger, og i forhold til det indre pres om at præstere kunstnerisk, er det en stressfri zone, hvor jeg lader op og får ideer til, hvad jeg vil arbejde videre med,« siger han.

»Men det er jo hele tiden en balancegang mellem det dygtige håndværk og sjælen i et kunstværk. Jeg siger nogle gange lidt kækt til mine studerende, at en god skulptur bliver bedre i bronze, men en dårligere bliver bare ringere. For materialet i sig selv er jo ingenting. Alt andet lige er det en større proces at støbe, og det er ikke ulejligheden værd for en ringere skulptur. Tværtimod.«

Tager farve efter luften

Når Thomas Andersson støber i bronze, pakker han sin flamingo- eller voks-skulptur ind i gips og placerer en kanal

i toppen. Derefter sætter han formen i ovnen, så skulpturen inden i brænder/smelter. Den tomme form pakkes ned i en sandkasse, før han fylder den med flydende bronze. Når bronzen er kølet af, slås gipsen i stykker.

»Og så er jeg nået til den mest udfordrende del af processen. For mens flamingo er et vidunderligt nemt materiale at arbejde med, er bronzen helt anderledes bøvel og sensitiv – når du bearbejder overfladen, skal du i dén grad være alkymist og kende dit materiale og bede til din gud om, at det kommer til at se ud, som du regner med. For bron-

ze er et levende materiale, der oxiderer og tager farve efter luften omkring det. Så selvom farvespillet ser helt rigtigt ud, mens du er i gang, kan det 14 dage senere være blevet mat og kedeligt ... på det felt har jeg stadig meget at lære, selvom jeg har været på kurser hos dygtige patinører.«

Rå kanaler og gipsrester

En anden udfordring er at kunne stoppe i tide, hvis det rigtige udtryk pludselig dukker op midt i den håndværksmæssige proces:

»Bronzeskulpturerne bliver tit spændende, hvis man lader støbekanalerne blive siddende som mærkelige gevækster og griber den skulptur, som pludselig byder sig til. For nylig så jeg det unge talent Emil Westman Hertz's bronzeskulpturer på Holstebro Kunstmuseum. De står helt rå med kanaler og gipsrester, der ikke er renset af, så man kan se hele arbejdsforløbet, fordi han er stoppet meget tidligt i processen.«

Selv har Thomas Andersson lige lavet en prøveafstøbning af et savoykålhoved ved at lave et voksaftryk i en silikoneform.

»Det blev rigtig, rigtig fint med en fantastisk struktur, der ligner blodårer. Det er mere kunsthåndværk, men det er en sjov proces, og jeg går lige nu og overvejer, hvordan jeg kan bruge det kunstnerisk,« slutter han. ■

Mere om ...

Thomas Anderssons arbejde på:
www.convoj.dk, www.skulpturskolen.dk

»Når du bearbejder overfladen, skal du i dén grad være alkymist og kende dit materiale og bede til din gud om, at det kommer til at se ud, som du regner med,« siger Thomas Andersson. Foto: Privat.

Thomas Andersson: **Fugl**, bronze. L 45 cm. Original i polystyren.